

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXL. — Wydana i rozesłana dnia 13. września 1916.

Treść: (309 i 300.) 299. Rozporządzenie, w sprawie ograniczenia wyszynku piwa. — 300. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu mlekiem.

299.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Kierownikiem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. września 1916,

w sprawie ograniczenia wyszynku piwa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W gospodach, szynkach i jadalniach, oraz w zakładach wszelkiego rodzaju, w których podaje się piwo do spożycia, może być ono w lokalu lub na ulicę wydawane w dni powszednie tylko w ciągu trzech, po sobie następujących godzin, w niedziele i święta w ciągu sześciu, po sobie następujących godzin. Godziny te ustanawia polityczna władza krajowa, a za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa przy uwzględnieniu stosunków lokalnych.

W czasie, ustanowionym na podstawie powyższego przepisu, można wydać w lokalu po-

szczególnym osobom, a przy wyszynku na ulicę każdemu odbiorcy najwyżej jeden litr piwa.

§ 2.

Polityczne władze krajowe są upoważnione w szczególnie godnych uwzględnienia wypadkach zezwalać na prośbę od przypadku do przypadku na wyjątki od przepisu pierwszego ustępu § 1.

§ 3.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i zarządzeń wydanych na jego podstawie będą karali polityczne władze powiatowe grzywnami aż do 5000 koron, lub aresztem aż do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełnione zostanie przy wykonywaniu przemysłu, może być nadto, o ile zachodzą warunki § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej, zarządzone odebranie uprawnienia przemysłowego na zawsze lub na pewien oznaczony czas.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi natychmiast w moc obowiązującą w miejsce rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. września 1916, Dz. u. p. Nr. 288.

Spitzmüller wlr.

Handel wlr.

300.**Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 11. września 1916,****w sprawie uregulowania obrotu mlekiem.**

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wyrabiania bitej śmietanki (kremu) i jogurtu oraz sprzedawania bitej śmietanki, jogurtu i śmietany wszelkiego rodzaju (śmietany, kwaśnej śmietany, śmietanki). Zakaz ten nie odnosi się do sprzedaży śmietany mleczarniom w celu wyrobu masła. Minister spraw wewnętrznych ma prawo zezwalać w poszczególnych przypadkach na sprzedaż bitej śmietanki i śmietany pochodzenia zagranicznego.

§ 2.

Zabrania się używania niezbieganego mleka do karmienia cieląt i świń, starszych niż sześć tygodni.

§ 3.

Mleko dla noworodków i dla dzieci można wyrabiać i sprzedawać tylko za zezwoleniem politycznej władzy krajowej. Polityczna władza krajowa udzieli takiego zezwolenia tylko tym przedsiębiorstwom, które mają odpowiednie urządzenia sanitarne, weterynaryjne i techniczne, tudzież oznaczy maksymalną ilość, jaką poszczególne przedsiębiorstwa mogą takiego mleka wyrobić. Winna ona nadto postanowić, w jaki sposób ma się odbywać nadzór policyjno-sanitarny i weterynaryjny i jakich ostrożności należy przestrzegać przy sprzedaży.

Jako mleko flaszkowe wolno sprzedawać tylko mleko z oryginalnem zamknięciem w mleczarniach fachowo przygotowane i tamże do flaszek nalane.

Zabrania się sprzedawania mleka pod nazwą mleko wyborowe, mleko lecznicze, mleko pańskie, mleko zdrowotne itp.

§ 4.

Do wyrobu sera w istniejących przedsiębiorstwach nie można używać mleka w ilości większej, aniżeli w odpowiednim czasie roku 1914. Ilość

mleka, jaką można użyć do wyrobu sera w przedsiębiorstwach, które sera w owym czasie nie produkowały, oznaczy polityczna władza krajowa lub z jej upoważnienia polityczna władza powiatowa po wysłuchaniu rzeczoznawców.

Dla pokrycia zapotrzebowania masła i mleka spożywczego może polityczna władza krajowa zarządzić po wysłuchaniu rzeczoznawców także dalej idące ograniczenie wyrobu sera.

§ 5.

Nie wolno używać mleka i śmietany do wyrabiania w celach przemysłowych lodów, czekolady, wyrobów cukierniczych (jak bonbonów, karmelków) i kremu wszelkiego rodzaju, do przyrządzania farb, oraz do przerabiania w celach technicznych innych przemysłów.

Zakaz ten nie odnosi się do wyrabiania margaryny.

Minister handlu może w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych zezwolić na wyjątki od zakazu używania mleka do przerabiania na techniczne cele przemysłu.

§ 6.

Polityczna władza krajowa a za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa może producentów, którzy sprzedawali dotychczas mleko do spożycia, zniewolić w miarę ich obecnej produktywności i po pokryciu ich własnego niezbędnego zapotrzebowania do dostarczania mleka w celach spożywczych.

Przy ocenianiu produktywności należy wysłuchać rzeczoznawców.

§ 7.

Polityczna władza krajowa może bądź powszechnie bądź dla poszczególnych powiatów lub gmin wydać przedsiębiorstwom przemysłu gospodnioszynkarskiego zakaz podawania mleka, używania mleka do sporządzania napojów i podawania takich napojów podczas pewnych godzin dnia, w szczególności godzinach popołudniowych.

Godziny te ustanawia polityczna władza krajowa i za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa jednolicie dla wszystkich przedsiębiorstw w jednej gminie, uwzględniając przytem stosunki miejscowe.

Dla przedsiębiorstw przemysłowych gospodnioszynkarskich, w których pożywniają się niezamożne koła ludności, winna powyższa władza zezwolić w stosowny sposób na wyjątki od powyższego zakazu.

§ 8.

W większych środowiskach konsumcyjnych należy na zarządzenie politycznej władzy krajowej utworzyć urzędy dla zaopatrywania w mleko, które pod odpowiedzialnem kierownictwem naczelnika politycznej władzy powiatowej lub wyznaczonego przezeń urzędnika politycznego składać się ma z reprezentantów producentów mleka, mleczarni, hurtownych kupców mleka, drobnych handlarzy mleka i konsumentów. Reprezentantów tych powołuje polityczna władza powiatowa.

Urzędy dla zaopatrywania w mleko mają nadzorować przestrzegania postanowień niniejszego rozporządzenia, czuwać nad tem, aby mleko było puszczone w obrót niefalszowane, przeprowadzać odpowiedni rozdział mleka dostarczonego dla odnośnego środowiska konsumcyjnego lub tamże produkowanego, regulować obrót mlekiem flaszkowym, wreszcie przedkładać politycznym władzom wnioski zmierzające do podniesienia dostawy mleka. W razie różnicy zdań pomiędzy członkami urzędu dla zaopatrywania w mleko rozstrzyga w każdym przypadku kierownik tego urzędu.

Mleczarnie i handlarze mleka jakoteż producenci mleka w siedzibie urzędu dla zaopatrywania w mleko są obowiązani donosić mu, jakie ilości mleka są im dostarczane lub ile mleka oni produkują; mają oni również na wezwanie udzielać potrzebnych wyjaśnień o swych dostawcach mleka i odbiorcach mleka i wypełniać polecenia tego urzędu.

Postanowienia poprzedniego ustępu mają także odpowiednie zastosowanie do wszystkich innych osób, dostawiających mleko do takiego środowiska konsumcyjnego, dla którego istnieje urząd dla zaopatrywania w mleko.

Kto w sposób zarobkowy trudni się sprzedażą mleka, jest obowiązany przyjąć do sprzedaży mleko przydzielone mu przez urząd dla zaopatrywania w mleko, i nie wolno mu bez zezwolenia tego urzędu związać swoich sklepów, jeśli one istniały w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Bliższe przepisy o urządzeniu i działalności urzędów dla zaopatrywania w mleko wyda polityczna władza krajowa. Może ona w razie potrzeby zniewolić gminy do urządzenia osobnych sklepów dla sprzedaży mleka.

§ 9.

Polityczna władza krajowa i za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa mogą szczególnie w większych środowiskach konsumcyjnych wydać zarządzenia dla zabezpieczenia pokrycia zapotrzebowania mleka przez ludność za szczegól-

nem uwzględnieniem dzieci, karmiących matek i chorych.

§ 10.

Polityczna władza krajowa ma ustanowić dla miejscowości, w których istnieją urzędy dla zaopatrywania w mleko (§ 8.), ceny maksymalne dla sprzedaży mleka po zasięgnięciu opinii urzędu dla zaopatrywania w mleko.

Polityczna władza krajowa może jednakowoż ustanowić ceny maksymalne dla sprzedaży mleka także dla innych miejscowości.

W razie, jeżeli ceny maksymalne odnoszą się nie tylko do drobnej sprzedaży mleka, ustanowienie cen maksymalnych wymaga zatwierdzenia Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami.

§ 11.

Producenci mleka, mleczarnie, handlarze mleka i przedsiębiorstwa komunikacyjne są obowiązane do udzielania politycznej władzy powiatowej na wezwanie potrzebnych wyjaśnień i wykazów co do rozporządzalnych zapasów mleka, odbiorców i dostawców mleka.

Polityczna władza powiatowa ma również prawo podejmować każdego czasu przez swych pełnomocników oględziny ubikacji przemysłowych, magazynów i innych ubikacji oraz wglądać do zapisków gospodarczych i handlowych.

Należy zezwolić organom władzy wstępu do tych ubikacji i udzielić im na żądanie wszelkich potrzebnych wyjaśnień.

§ 12.

Przeciw zarządzeniom władz politycznych i kierowników urzędów dla zaopatrywania w mleko, wydanych na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia, jest rekurs niedopuszczalny. Przełożonej władzy politycznej zastrzega się jednak prawo badania z urzędu wszelkich zarządzeń i wydania w razie potrzeby odpowiednich wskazówek.

§ 13.

Gminy są obowiązane do współdziałania przy wykonywaniu tego rozporządzenia.

§ 14.

Pod mlekiem w myśl § 5. tego rozporządzenia nie należy rozumieć mleka w stałym stanie i kondensowanego; gdy jednak w zastosowaniu § 7., ustęp 1., zostanie wydany zakaz, rozciąga się ten ostatni także na te rodzaje mleka.

§ 15.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie przepisów, będzie polityczna władza powiatowa karała grzywnami do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy, o ile czyn ten nie podpada w myśl istniejących ustaw surowszej karze.

Tego, kto do takiego czynu podmawia lub przy jego wykonaniu współdziała, należy ukarać w ten sam sposób.

Jeżeli przekroczenie popełniono przy wykonywaniu przemysłu, można — o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ustawy przemysłowej — odebrać uprawnienie przemysłowe na zawsze albo na pewien oznaczony czas.

§ 16.

Postanowienie § 1. w sprawie sprzedaży jogurtu i postanowienia § 3., ustęp 1., nabierają mocy obowiązującej w czternaście dni po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, reszta postanowień w dniu ogłoszenia.

Uchyła się niniejszem rozporządzenie ministeryalne z dnia 26. listopada 1915, Dz. u. p. Nr. 345, pozostają jednakowoż w mocy wszystkie zarządzenia wydane przez władze polityczne na zasadzie tego rozporządzenia ministeryalnego, o ile nie sprzeciwiają się postanowieniom obecnego rozporządzenia.

Zenker wlr.

Spitzmüller wlr.

Handel wlr.